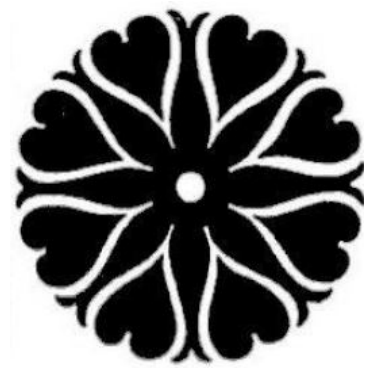

Nagyböjt II. hete

Vasárnap, B évben

Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18 ■ Róm 8,31b-34 ■ Mk 9,2-10

„Egyszerre megjelent nekik Illés és Mózes, és beszélgettek Jézussal.”

Mi másról beszélgethettek volna, mint Jézus eljövendő szenvedéséről és haláláról, amint azt a hegyről lejövet a tanítványoknak adott utasítás is sugallja.

Az apostolok azonban nemigen figyelnek erre a beszélgetésre. Őket elragadják a dicsőséges jelenés fényes külsőségei. Számukra, mint szinte mindannyiunk számára, a dicsőség egyet jelent a ragyogással és a mindent betöltő, fönséges isteni szózáttal. Pedig az igazi dicsőség, Krisztus megdicsőülésének pillanata is éppen akkor jön el, amikor ezekből a mennyei díszletekből és kellékekből semmi sem látható. Ellenkezőleg, vér folyik, és a világ fejedelme dörzsöli tenyerét: győztem!

Komoly figyelmeztetés ez nekünk, akik a magunk megdicsőülését rendre a színeváltozás hegyén képzeljük el – nem ott fog bekövetkezni, hanem Morija hegyén és a Golgota hegyén, ha az Atyába vetett bizalmunk akkora magasságot és mélységet fog át, mint Ábrahámé, sőt Krisztusé.

Hiszen Isten valójában nem fia feláldozását kérte Ábrahámtól, hanem saját maga feláldozását, hogy úgy reméljen Istenben, aki az ígéretet adta, hogy közben lemond ezen ígéret emberi alapjáról: egyetlen fiáról, Izsákról, az ígéret teljesítésének biológiai garanciájáról. Jézust pedig arra indította a Szentlélek, hogy merjen belehalni az Atyába vetett bizalomba, hogy az ő halálon túl is érvényes, feltámasztó szeretetébe ajánlja lelkét agóniája végső pillanatában.

Az igazi dicsőség valójában nem más, mint akaratunk teljes egyesülése Isten akaratával, amely a mi testi-lelki, egész emberi valónkra kiterjedő megdicsőítésünket tűzte ki célul. Nem a szenvedésnek vagy a gonoszság hatalmának adjuk meg tehát magunkat, hanem újra meg újra Istennek, minden körülmények között.

Ha csupán a dicsőség fényére és attribútumaira áhítozunk, vagy ami még rosszabb, álszíneváltozásokat és áldicsőségeket hajszolunk, rossz úton járunk, s csak Jézus Krisztus értünk valóságosan kiontott vére moshatja le rólunk a magunkra pingált cicomát.

Ha azonban átadjuk magunkat a Szentlélek szeretetének, aki akaratunkat egyesíti Isten akaratával, ha megtapasztaljuk az Istenbe vetett bizalom ábrahámi és krisztusi méreteit, rátalálunk az igazi dicsőség forrására, és senki nem emelhet vádat ellenünk, hiszen *Krisztus Jézus, aki meghalt, sőt fel is támadt, az Isten jobbján közbenjár értünk.*

**OLVASMÁNYOK
A KÖVETKEZŐ OLDALON
TALÁLHATÓK!**

2018-02-25

Nagyböjt 2. vasárnap

Kezdőének:

Szívem rólad mondta: „Keressétek az ő arcát!” A te arcodat keresem, Uram. Ne rejtsd el előlem arcodat! (Zsolt 26,8-9)

vagy

Irgalmasságodra gondolj, Uram, és könyörületedre, mely öröktől való. Ne ujjongjon ellenség fölöttünk; szabadítsd meg, Istenem, népedet minden sanyarúságából. (Zsolt 24.6.3.22)

Könyörgés:

Istenünk, te megparancsoltad nekünk, hogy hallgassunk szeretett Fiadra. Táplálj minket szent igéddel, hogy megtisztult lélekkel, örvendezve szemléljük majd dicsőségedet. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY Mózes első könyvéből

Isten próbára tette Ábrahámot és így szólt hozzá: „Ábrahám, Ábrahám!” „Itt vagyok” – felelte. Akkor ezt mondta neki: „Vedd egyetlen fiadat, akit szeretsz, Izsákot, menj Morijs földjére, s ott mutasd be égőáldozatul azon a helyen, amelyet majd mutatok neked.” Amikor megérkeztek a helyre, amelyet Isten mondott neki, Ábrahám megépítette az oltárt, rárakta a fát, kinyújtotta kezét, és vette a kést, hogy feláldozza a fiát. De az Úr angyala rászólt az égből, és azt mondta: „Ábrahám, Ábrahám!” „Itt vagyok” – felelte. Az angyal folytatta: „Ne nyújtsd ki kezedet a fiú felé és ne árts neki. Most már tudom, hogy féled az Istent, és egyetlen fiadat nem tagadtad meg tőlem.” Amikor Ábrahám fölemelte szemét, látott egy kost, amely szarvánál fogva fennakadt a bozótban. Ábrahám odament, megfogta a kost és feláldozta égőáldozatul fia helyett.

Azután az Úr angyala az égből másodszor is szólt Ábrahámhoz, és mondta: „Magamra esküszöm – ez az Úr szava –, hogy mivel ezt tetted és egyetlen fiadat nem tagadtad meg tőlem, gazdagon megáldalak. Utódaidat megsokasítom, mint az ég csillagait és mint a tengerpart fűvenyét; utódaid elfoglalják majd az ellenség kapuját. Utódaid által nyer áldást a föld minden népe, mivel hallgattál a szavamra.”

Ez az Isten ígéje.

Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Az Úr színe előtt járok, * az élők földjén.** 4 G. tónus.

Előénekes: Erős az én hitem, bár gyakran mondtam: * „Engem nagyon megaláztak.”

Drága dolog az Úr színe előtt * szentjei dicső halála.

Hívek: **Az Úr színe előtt járok, * az élők földjén.**

E: Ó, Uram, én a te szolgád vagyok, * szolgád vagyok és szolgálód gyermeke.

Bilincseimet széjjeltörted, † bemutatom néked a dicséret áldozatát, * és az Úr nevét hívom segítségül.

H: **Az Úr színe előtt járok, * az élők földjén.**

E: Megadom az Úrnak, amit fogadtam, * egész népének színe előtt.

Az Úr házának udvarán, * a te falaid között, Jeruzsálem.

H: **Az Úr színe előtt járok, * az élők földjén.**

Zsolt 115,10 és 15.16-17.18-19

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből

Testvéreim!

Ha Isten velünk, ki ellenünk? Aki nem kímélte saját Fiát, hanem mindnyájunkért áldozatul adta, hogyan ajándékozna nekünk vele együtt mindent? Kiemel vádat Isten választottai ellen? Isten, aki a megigazolást adta? Ki ítél el? Krisztus

Jézus, aki meghalt, sőt fel is támadt, és az Isten jobbán közbenjár értünk?

Ez az Isten ígéje.

Róm 8,31b-34

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

A fényes felhőből az Atya szózata hallatszott: * „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” Mt 17,5 – 3a. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Abban az időben: Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmefestő nem képes így a ruhát kifehéríteni. Egyszerre megjelent nekik Illés és Mózes, és beszélgettek Jézussal.

Péter ekkor ezt mondta Jézusnak: „Mester! Olyan jó nekünk itt lennünk! Készítsünk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!” Nem is tudta, mit mond, annyira meg voltak ijedve.

Ekkor felhő árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” Mire körülnéztek, már senkit sem láttak, csak Jézust egymagát.

A hegyről lejövet megparancsolta nekik, hogy ne mondják el senkinek, amit láttak, amíg az Emberfia fel nem támad a holtak közül. A parancsot megtartották, de maguk között megvitatták, hogy mit jelenthet az, hogy feltámad a holtak közül.

Ezek az evangélium igéi.

Mk 9,2-10

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Imádkozunk, testvéreim, hogy megismerve Isten határtalan szeretetét igaz bűnbánatra induljunk!

Lektor:

1. Add, Urunk, hogy az egész világ felismerje Krisztusban egyszülött Fiadat, a világ Üdvözítőjét!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Add, Urunk, hogy Egyházad a nagyböjt idején bűnbánatban megújulva készüljön húsvét ünnepére!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Add, hogy a népek önzetlenül támogassák egymást a nyomor megszüntetésében!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. Add, hogy a szentmiseáldozat kegyelmeiből erőt merítsenek szenvedő és gondokkal küzdő embertársaink!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Add, hogy végső óráink felkészülve bűnbánatban találjon bennünket

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Mindenható Atyánk! Te egyszülött Fiadat adtad a világ életéért. Segíts minket gyengeségünkben, hogy kegyelmedet vissza ne utasítsuk, és így elnyerjük a megváltás gyümölcseit! Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.

Felajánló könyörgés:

Urunk, Istenünk, tisztítsd meg bűneinktől ez az áldozat: szentelje meg szolgálóid testét és lelkét, hogy méltó módon ünnepeljük meg Húsvét ünnepét. Krisztus, a mi Urunk által.

Prefáció:

az Úr színeváltozásáról

Az Úr legyen veletek.

H.: És a te lelkeddel.

Emeljük föl szívünket.

H.: Fölemeltük az Úrhoz.

Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek.

H.: Méltó és igazságos.

(Mert) Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten: Krisztus, a mi Urunk által.

Ő tanítványainak saját halálát előre megmondta, – a szent hegyen megmutatta NÉkik dicsőségének fényét. Így világossá tette számunkra, amit a törvény és a próféták tanúsága hirdet, hogy szenvedésére a feltámadás örök fénye virrad.

(És) Ezért a mennyei hatalmas angyalokkal együtt a földön mi is szüntelenül magasztalunk téged, – fõlségedet Dicsérjük, és hangos szóval vég nélkül mondjuk: (zengjük)

Áldozási ének:

Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, õt hallgassátok! (Mt 17,5)

Áldozás utáni könyörgés:

Dicsőséges szent testedet és véredet magunkhoz véve hálát adunk neked, Urunk, mert már itt a földön mennyei ajándékaidban részesítesz minket. Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké.
